

TIDNING ITOPP!

TN-REDAKTIONEN BER
ATT FÅ ÖNSKA ALLA
LÄSARE LANDET RUNT
EN RIKTIGT GOD JUL

NEW YORK TIMES
HAR LAGT NER

- Vi trodde att TN skulle tvingas lägga ner i fjol. Men när så inte blev fallet har vi själva beslutat oss för att upphöra med utgivningen. Så kommenterar New York Times chef den i pressläggningssögonblicket offentliggjorda nedläggningen av tidningen.
- Inte oväntat säger TN-chefen.

VÅR SYMBOL FÖR
SAMMANHÅLLNING
INOM FAMILJEN

- TJAFSA INTE OM PORSLIN NU AGNES,
ÄT DIN SOPPA I STÄLLET.....

Trollens Nyheter utkommer nu för sjätte gången. Fantastiskt...

Rikligt är innehållet även denna gång. Med massor av stoff.

Osäkert var det ett tag i november om det skulle bli nån tidning.

Landets lokalredaktörer var nämligen lite sena i starten.

Lössnade gjorde det emellertid och textmanus ramlade in till oss.

Erforderliga illustrationer följde också med ibland och underlättade.

Några av våra medarbetare har dock lyst med sin frånvaro denna gång.

Säkert kommer de igen till nästa år med dubbelt så många bidrag.

Något nytt har vi även detta år att bjuda på. Nämligen en barnsida.

Yngre årgångar av familjen är det som medverkar där.

Hurtiga ungdomar som åstadkommit många fina sagor och teckningar.

Erkännande skall de ha allihop för sin påhittighet och energi.

Tävlingar har vi inte gått in för särskilt, men korsord finns med.

Edra lösningar tittar vi på i sommar när vi möts. För det gör vi ju.

Reaktionen för årets TN hoppas vi blir positiv. Läs och njut....

RED.

Jä, så var det dags igen. Årets upplaga av TN överlämnas härmed till den

ärade läsekreten. Roligt har det som vanligt varit att tillverka publikationen. Ni har ju varit så flitiga med manus.

Våra politiska agitatorer ute på "flyglarna" har även i år gjort vissa framstötter. Men som vanligt har jag lyckats avvärja det mesta.

Det gäller vatt hålla sig neutral, som framgår av porträttet ovan, där alla färger givetvis är representerade. När man renskriver de båda herrarnas manus tar man på sig blårandig skjorta och röd slips och läsnin-

gen gör en helgrön i nyllet. Inga framstötter har i år gjorts för att störta chefredaktören. Vissa rykten lät förtälja att det från östgötahäll förbereddes något kupp-
artat, men det kvävdes tydligen i sin linda.

Kanske var det personalfesten vi ordnade i somras, som bidrog till att hålla intrigmakarna tillbaka. Inte ens de kan ju med att behandla en duktig och personalvänlig chef hur som helst. Vår ekonomi har också förbättrats genom årets goda annons-tillströmning.

LÄS OCH VAR GLAD...

Jerker Algotsson
chefredaktör

MITT BARNDOMS RUM

I DETTA RUM
HAR JAG SOVIT
HAR JAG TÄNKT
HAR JAG GRÄTT
HAR JAG DRÖMT
HAR JAG LEKT
HAR JAG SÖKT GLÖMMA
HAR JAG SÖKT MINNAS

Dessa fyra väggar talar till mig om min egen barndoms vär om allt jag gjort och borde göra
VART TAR DE VAGEN - ALLA ÅR...

S.H.

Allhelgonahelgen 1968
på "STRANNA"

VAD SKA DOM MED STENTOPPAR?

Bertil Jakobsson i Kyrkbyn är bekymrad. Hans mark har minskat oroväckande, sen han övertog hemmanet efter Johan Blomkvist.

- Man har ju hört talas om att grantoppar tagits till julgranar säger han men vad ska dom med stentoppar till???

EN GR(I)SLIG

HISTORIA

Grisdödsfallet på Alnön häromsistens har nu klarlagts.

Obduktionen visade att grisen skrattat ihjäl sig.

Det torde ha skett när den såg torparns utgångslucka till svinggården....

HÄNT HEMMA

Nenne kommer in och är mycket ledsen. Han håller sina trasiga glasögon i handen.
- Haje slängde en snöboll, säger Nenne, halvgråtande.
Lillebror lyser upp över hela ansiktet och utbrister:

- VICKEN FULLTRÄFF..

A F F A

E R S A T T

Enligt ett meddelande från skögarna i norra Hälsingland har en ny "Affa" dykt upp.

Affa gick som bekant för något år sedan i pension och syntes normalt i Iggesundstrakten. I och med pensioneringen trodde man allmänt att Affa-epoken var slut.

Nu har det emellertid visat sig att en ny ung man, vid namn Anders Akesson tagit upp hans fallna mantel, för att föra Affa-traditionen vidare.

En grabb i Borås hade dåligt hull han började stoppa sin mage full Potatismos och strömmingsflundra ger kalorier - flera hundra helst om den lagas av "Sitting Bull"

S.H.

TIDNINGENS
POLITISKA
LINJE

Det är ytterst viktigt att tidningen intar en klar politisk linje. Detta inte minst därför, att vissa av de som medverkar i tidningen har rätt att få veta vilken politisk linje de understödjer. Jag vill därför föreslå att tidningen härnäst görs "vänsterbläddrad". Detta för att även lay out-mässigt fastställa vår politiska linje. Nu kanske någon tror att vi redan har en vänsterbläddrad tidning. Detta är fel. Som ni vet läser de flesta en tidning bakifrån och då blir tidningen genast högerbläddrad.... Därför blir vi alltså tvungna att flytta om sidorna i tidningen, så att första sidan byter plats med sista o s v..och häftningen flyttas över till motsatta sidan.... Då får vi en tidning

Svar

Lilla blå

TES 1 Det bästa med vänstern är att det är den man får gå före med. Men det är alltid med högern man uppnår resultatet.

TES 2 Alla sa före högeromläggningen att det var idiotiskt att gå över till höger. Men vem säger det i dag.

TES 3 De flesta människor skriver med höger hand. Men det är klart. Det finns extrema typer som föredrar vänster.

TES 4 När du börjar att gå sätter du alltid fram höger fot först. Varför? Därför att du går stadigare.

TES 5 Om du är osäker på vilket parti du skall välja, så välj vänstern, för där kan man ha vilken uppfattning som helst i alla frågor. Annars finns bara ett val.

som om den läses rätt väg blir högerbläddrad, men eftersom alla läser tidningar bakifrån kommer den att bli vänsterbläddrad...

Därmed har vi tagit ytterligare ett steg i vår strävan att få tidningens politiska linje fastslagen...

N.H.

Skaffa en boll

HERR NILS HOLGERSSON HAR TILL TROLLENS NYHETER INLÄMNAT EN SKRIVELSE MED ÖNSKEMÅL OM ATT TN VIDAREBEFORDRAR DEN TILL "SYSKONTRÄFFKOMMITTÉN". SKRIVELSEN, SOM ÄR MYCKET KORT, HAR FÖLJANDE LYDELSE.

"Vid förra syskonträffen arrangerade "syskonträff-kommittén" en fotbollsmatch, vilket i och för sig var mycket uppiggande och roligt för de deltagande. Eftersom jag hört, från vanligtvis felunderrättat håll att kommittén funderar på att även nästa sommar

arrangera en liknande träff och eftersom man kan befara att kommittén även då tänker arrangera en fotbollsmatch, vill jag föreslå kommittén, att till denna träff inköpa ett stycke fotboll, så slipper ni använda mig....

N.H.

BIOLOGESÖK PÅ ALNÖN

En grupp världsberömda biologer besökte under den gångna sommaren Alnön. Man hade nämligen hört att Egyptens gräshoppor hade invaderat ön. De fick dock resa hem med oförrättat ärende. Det var nämligen bara familjen Östlund som hade syskonträff.

Olika falla ödets lotter

av ANNA KRISTINASSON

En uppmaning damp uti brevlådan ner
att vi skulle skriva och här ni nu ser
det jag åstadkommit med möda och svett
och det ska jag säga var alls inte lätt

För Karin på Stranna det går som en dans
det är som om några bekymmer ej fanns
Hon har nog en ådra som jag inte har
fast hon delat med sig - hon mycket har kvar

För vår fader Algot det svårare är
men också han är "haj" på det här
Han grunnar en stund och tvekar ej alls
när han kör igång med sin pekfingervals

Hos vår äldste bror Lasse är bläcket jämt "fröset"
men vi vet att han kan om han bara får lös'et
Vi har sett prov båd' på prosa och poesi
som han fixat till med stor frenesi

Vad ska man då säga om Eric den näste?
Men han är ju proffs och bör vara den bästa
Han kan sej uttrycka i tal och i skrift
Det enda han ej kan - det är att bli gift

Härnäst kommer Sven vår tusenkonstnär
det han inte klarar rakt ingenting är
Nu går han i skolan - men tänk att ändå
ett extraknäck ofta han hoppar på

Vår Nils liksom Simson har styrkan i håret
han klipper det knappast en gång under året
Men så får han också till långa epistlar
utan törnen och taggar men dom sticks liksom tistlar

Sen har vi Stig - han har alltid så bråttom
men idéer och uppslag har han så gott om
Han sätter sig ner - gör med huvet ett kast
en massa till TN sen kommer med hast

Konstnären är Åke på gubbar, blommor och blader
han tänkte ju skriva också några rader
Han lade sin panna i djupaste veck
efter tre timmars grubbel det blivit två streck

Sist uti raden så kommer "dammtussen"
Jag heter Anna - är bred över stussen
Jag har hållit på i dagarna sju
för att åstadkomma vad ni läst just nu

När så hela familjen med sina familjer
skriver och ritar blir det något som skiljer
sig ifrån den mängd utav jullektyrer
man läses emellan de andra bestyren

När vi läser vår TN och knäpper nötter
så märks det så väl var vi har våra rötter
Fast vi är så olika på sätt och vis
så blandas alltsammans till en läcker "spis"

ANSVARSLÖST

SNÅLLA REDAKTÖRN!

Försök att göra plats för några rader i klotterrutan - eller heter det kanske klagomuren?

Nu skall det minsann klagas. På den förvildade ungdomen. Nu har det sannerligen gått för långt! Mättet är rågat!

TILL SAKEN ALLTSÅ:

En dag ringde en av mina många (och långa) pojkar från "någonstans i Sverige". Ef-

ter de sedvanliga najsningsfraserna kom det:

- Hörru morsan, hur mycke senap ska då vara till en skinka på fyra kilo?...Ja, då

FOLKETS RÖST

var så sant, jag skulle väl tala om att jag gifte mig i lördags, så nu har jag eget hushåll....

Ar det inte höjden av nonchalans? Ränna i väg och gifta sig u-

tan att ens be far och mor om lov. Bara tala om det så där i förbigående, - sen det redan har hänt, då det är för sent att göra något åt det. Ar det inte ända uppåt väggarna? "Gloptag" skulle borkiterna säga.

TACK! Nu känns det redan lite bättre!

Som avslutning skulle jag vilja sätta C.H. Hermanssons bevingade ord..... men nix, - inga fula ord i TN

ARG SJUBARNSMAMMA

Miljösubotage

Enligt rykten som sipprat ut från polishögkvarteret i Iggesund så har under den gångna sommaren en underlig och otrevlig sak inträffat i kommunen.

Det påstås nämligen att någon mindre nogräknad person har lämnat en sån där "hög" som plägar kallas "visitkort" i naturvårdsområdet mellan Kyrkbyn och Långviken. Från

En bild från polisens rekonstruktion vid brottsplatsen....

början trodde polisen att man rätt snart skulle ha gärningsmannen fast. På platsen fann man nämligen en tipskupong. Senare visade det sig dock att Putte Kock hade varit på en bridgeturnering i Skåne den aktuella tiden. Annars var det en typisk "Kock - rad" som var nedskriven på kupongen säger polisen. Nu har man begärt in prover från

kommunens samtliga invånare. Det är kommunens naturvårdsförening som begärt detta. Föreningens ordförande, Erik "Svärfar" Nordström säger:

- Det här ska vi gå till botten med, för ska det gödslas så skiter - förlåt - sköter vi det själva... S.I.

INGET POSTNUMMER.

Enligt vissa rykten har Kungl. Poststyrelsen glömt bort att ge poststationen Älvängen ett eget postnummer.

Och det är anledningen till att det i denna utmärkta publikation saknas artiklar signerade mästere fiskaren Lars Olovsson.

Han har helt enkelt inte fått ta del av det anrop om manus till tidningen som utsändes för en tid sedan.

Nu har emellertid postverket reparerat skadan och det skulle inte förvåna om denna produkt når fram till mästere fiskaren, som får sitta där och skämmas...

S.H.

Alla dom här människor som deltar i miljövårdsdebatten, dom tycker jag pratar mest skit...

J.A.

Grynpåsen

SAGA FÖR SMÅ OCH STORA BARN

AV MURKLAN

Det var en gång två flickor, Hilma och Karin, som skulle gå och handla åt sina mammor. Lång väg hade de att gå. Dagen var solig och varm - det var mitt i juli. Barfota var de, så det gick lätt. Helst gick de i kärrhjulsspåren (det fanns inga bilar på den tiden) där gruset var som mjöl, så mjukt och lent åt fötterna.

De hade var sin korg med handtag och lock på. I den skulle de lägga varorna som de skulle köpa. Det här hände för många, många år sedan, då det inte fanns så gott om papper som nu. Inga papperskassar att få i affärerna och just inga varor var paketerade, utan allt vägdes i butiken och lades i påsar eller slogs in i papper. Alla hade korgar med sig när de gick och

handlade. Karin hade smör med sig i korgen att lämna i affären. Hennes föräldrar hade jordbruk - några kor och en häst. Hilmas mamma var sömmerska.

INGET SÖL

Karin hade fått tillsägelse att skynda sig och inte gå och söla efter vägen, för då kunde smöret smälta. Hennes mor hade haft det i en hämtare, nedsänkt i källan med det iskalla vattnet som fanns vid gården. Så det var stenhårt. De hade också fått var sin femöring att köpa något gott åt sig och nu gick de och rådgjorde vad de skulle köpa.

- Jag tror jag köper kola, sa Karin. Jag får fem stycken om jag begär ettöres och dom är väldigt goda!

- Jag köper hellre karameller, sa Hilma för då får jag många. Åtminstone om jag tar av dom randiga!

- Vi kanske kan byta sen, - du får en kola av mig för två av dina randiga, sa Karin.

- Kanske det, sa Hilma.

GLAD FÖR SMÖRET

När de gick in i handelsboden sa det "pling" i en klocka som satt ovanför dörren. Det var inga fler kunder inne så de fick handla genast. Tanten innanför disken blev glad när hon fick se Karins smör.

- Det var bra att du har smör med dig för jag är alldeles utan i dag, sa hon och vägde biten.

- Precis två kilo är det och vad skall du köpa?

Karin tog fram notan som hennes mamma skrivit och lade den på disken så fick tanten läsa själv. 1 kg toppsocker, 1/2 kilo kaffe, orostat av det billigaste, 1 kg vetemjöl, 1 kg havregryn, 1 pkt konstister, 5 öre jäst, 1 paket tändstickor,

TOPPSOCKRET HÖGGS

Tanten drog upp lådor på innersidan av disken, med de olika varorna i. Med en liten skopa öste hon upp i påsar och vägde på vägen som stod

(Forts. sidan 7.)

(GRYNPÅSEN....
forts.fr.sidan 6.)

på disken, med stora och små vikter i en låda bredvid. Toppsockret högg hon till en bit med en liten yxa. När hon vägde upp havregrynen måste hon ta en tvåkilos påse för det blev för mycket i en ettkilos. På Hilmas nota var det ungefär samma varor, men inget havregryn. I stället var det uppskrivet två trådrullar, 1 svart, och en vit nr 40, en hätkarta, svart, en skraddarkrita, en 25-örestvål.

PÅSEN GICK INTE NER

Så plockades varorna ner i korgarna, men det blev omöjligt att få ned grynpåsen. Det blev för trångt, locket gick inte på och det gick inte att bära i handtaget om inte locket var stängt.

-Du får väl bära påsen under ena armen, det går väl bra, sa tanten.

Så lämnade de fram sina femöringar och Karin fick sina fem kolor i handen. Hilma bestämde sig för "de randiga" och tanten rev en bit papper och formade en fin smal strut. Så öppnade hon en stor rund plåtburk och med en sked öste hon några karameller i struten och vek ihop den. Godsakerna stoppades ned i korgarna och flickorna neg och sa adjö.

- Bäst att ni skyn-
dar er hem nu, det

har börjat mulna så det kanske blir regn, sa tanten.

Flickorna traskade iväg med sina korgar. Det var lite besvärligt för Karin med påsen. Det var inte lätt att hålla den på plats under armen. Den ville bara glida ned. Men Karin tänkte på så god gröt det skulle bli, till omväxling med kornmjölsgröten och då gick det lättare att bära.

De hade inte gått långt förrän det började regna. Bara lite stänk i början, men snart kom det en riktig skur. Inte var de rädda för lite regn, tvärtom, de tyckte det var lustigt när

vattnet rann i ansiktet på dem som tårefloder.

- Vad du grinar, sa Hilma,

- Än du då, sa Karin, och så skrattade de och tyckte alltihop var roligt. Regnskuren blev heller inte långvarig, snart upphörde regnet och "tårarna" torkade.

VILA I BACKEN

Så kom de överens om att när de gått upp för den branta, så kallade "halvvägsbacken" skulle de sätta sig och vila och då skulle de smaka på karamellerna.

Men det blev annat av. Flickornas kläder hade blivit våta av regnet och grynpåsen var också liksom ludig.

Just när de började sträva upp för "halvvägsbacken", märkte Karin att det blivit ett par små hål på den tunna fuktiga påsen. Jag får väl försöka hålla för dem med armen, tänkte hon. Men ju mer hon höll för dem ju större blev de och när de kom upp i backen började grynen rinna ur. De satte sig på en sten och Karin tog påsen i knä, men nu var hela påsen nästan bara hål.

GRYNEN VÄLLDE UT

Där satt hon med påsen i sitt knä och grynen vällde ut allt mer och mer. Hon visste sig ingen råd. Hilma var lika rädlös och så började de att gråta förtvivlat båda två.

(Forts. sidan 8)

(GRYNPÅSEN....
forts.fr.sidan 7.)

Där satt de mitt i skogen, det var långt kvar innan de kom fram till de första gårdarna i byn. Inte tordes de kasta bort grynen heller. Vad skulle de ta sig till?

Till råga på allt fick de höra steg borta i vägkröken. Vem var det som kom? Och som skulle få se dem i deras bedrövelse. Kanske skulle få roligt åt dem, skrat- ta och håna dem. Nå- got annat var väl in- te att vänta.

Så där ja, nu svängde han fram vid kröken, en karl var det. Han var väl också på väg till handelsboden. När han kom närmare såg de att det var farbror Alfred. Just han som de brukade vara så rädda för, mest för att han ha- de så stora runda ö- gon och tittade så allvarligt jämt.

Aldrig hade de hört honom skratta, inte le en gång - han var nog hemskt farlig. Han kom med stora steg och så tvärstan- nade han och tittade på dem med de runda hemska ögonen.

- Det här ser illa ut, sa han. Men gråt inte, vi skall försö- ka hitta på nånting! Så började han titta sig omkring som om han sökte något, tog av sig mössan och kliade sig i huvudet. Men så fastnade hans blick på Hilmas för- kläde, hon hade ett sånt där som numera kallas Carl Carls- sons förkläde.

- Ja, det här skall gå bra, sa han och så tog han av Hilma för-

IDEOLOGIERNAS

BAKSIDA

Det fanns tre starka män
den ena hette Kalén
den andra hette Peterzén
och den tredje von Arén

Kalén han var dräng han
tog gärna en "renad på tann"
Han fick leva på fattigvård
levnaden var för honom mycket hård

Petersén däremot var ingenjör
tjänade bra och drack gärna likör
De första åren var hårda kanhända
men sedan han dessa ryggen kunde vända

Von Arén levde på förmögenhet
som han ärvt av sin "överhet"
Hans stora hobbies var aktieköp
spela golf, bridge och sånt ni vet

Men nu ligger de alla där
Kalén, Peterzén och von Arén
De vilar på samma kyrkogård
och är lika stora allihop

Alla bara skällde på varann
under hela sin levnad
Men nu vilar de här
och har glömt sina gräl

Sida vid sida skall de ligga
och ingen notis om dem tar
Men idén som de tre bar på
kommer att leva vidare ändå

S.H.

Januari 1969

klädet, breddade ut det på backen framför Karin och så fick hon tömma grynen i det. Så knöt han ihop det till ett behändigt knytnyte som gick så lätt att bära.

- Så där ja, nu hål- ler det säkert hem, men jag skall säga åt tanten i bo'n att hon är bra dum som inte förstod att hon skulle ha lindat om påsen med ett starkt papper. Men se hon är ju så snäll! Och så skrattade han och tänk han såg ju inte alls farlig ut. Inte var ögonen så väl- digt stora heller,

men alldeles runda var dom. Kanske det inte gjorde något för han var ju så väldigt snäll emot dem. Flickorna rik- tigt skändes att de varit så rädda för honom. Tänk så påhit- tig han var också. Det där med förklä- det hade aldrig de själva kommit på. Var gång de mötte honom sedan småskrat- tade han åt dem och såg så vänlig ut, fast ögonen var all- deles runda.

Och Karin och Hilma mindes den farbrorn i alla sina livsda- (forts.sidan 18)

SÅ VAR DET DÅ

När jag skall skriva något så blir det mest från barndomen eller ungdomen och det är för att våra barn och barnbarn skall få veta lite om hur vi hade det på den tiden. Vi var inte så bortskämda i början på 1900-talet.

Vi som bodde i Vik hade det besvärligt många gånger när det var snöväder. Vägen var lång - drygt fem km - fram till skolan i Njutånger. Jag minns många gånger när snön nådde under armarna och vi fick pulsa fram till skolan i Kyrkbyn.

Visserligen plogades det, men det hände ofta att vi fick gå innan ploget var klar att fara. Men friska och glada var vi ändå. Vi gick i skolan bara varannan dag så det gick ju skapligt ändå.

Jag minns många gånger när vi fick följa med ploget då landsvägen skulle plogas. Viksborna hade ett skifte som dom skulle sköta plogningen på. Det började framme vid landsvägen och gick förbi Långviken, fram till den plats där vattenverket nu står.

Det var en stor plog som fick dras av två hästar. Att dessa klarade sig med en sådan tyngd, det funderade jag på många gånger.

Det skulle vara tre man vid ploget, en körde och två styrde. Det var för oss

högtidsstunder när vi fick vara med. Efter Viksvägen fram till landsvägen blev det som ett stort dike som vi fick balansera efter, när det var mycket snö. Men när det blev kört blev det bra väg.

Jag skulle väl berättat något från arbetet vi utförde i skogen. Vi var inte gamla när vi började hugga kastved. Den skulle sägas i en meters längder och en kast skulle vara sex fot bred och sex och en halv fot hög. Det var inga små kastar, men så nådde vi heller inte upp när vi skulle lägga upp veden på övre delen av kasten.

En av oss fick kliva upp på kasten och ta emot och stuva, när den andre skickade upp.

Vi var inte mer än 13 och 14 år och litten till växten. Vi hade ju aldrig tid

att växa så mycket. Det var min bror Emil som jag hade med mig.

En gång när vi arbetade på natten - vi måste det för myggen som höll på att äta oss - hände en olycka.

Vi arbetade till det blev riktigt skumt på natten och sen vilade vi en timme. Vid 12-tiden ropade Emil att vi skulle äta och vila en stund.

- Jag skall bara kvista den här grannen, sa jag.

Men det skulle jag inte ha gjort. När jag skulle hugga av toppen ("tullen" som vi sa) högg jag yxan i benet och slog upp ett stort sår som blödde ymnigt. Vi hade inte något att förbinda såret med, men vi drog ut fodret ur ärmen på en rock och förband såret.

Sedan vilade vi en stund, innan vi började arbeta igen. Vi skulle ju ha en och en halv kast om vi skulle tjäna något. Det blev ju ändå bara 3 kronor att dela på, så inte blev förtjänsten stor.

Efter den här olyckan fick jag ligga inne i 14 dagar. Men sen var det full fart igen.

Det var några rader om hur vi hade det i min barndom och ungdom. Allt har ju förbättrats sedan dess och bra är det...

FRAMFÖR MIG FANNS EN STOR ENTRE MED SVENSKA FLAGGAN PÅ VARDE-
RA SIDAN OCH EN STOR VIT BANDEROLL RAKT ÖVER ENTREN MED OR-
DEN "LÅNGVIKEN CAMPING" MED SVARTA BOKSTÄVER. DETTA, TÄNKTE
JAG, ÄR JAG ÄGARE TILL. DETTA ÄR MITT VERK. ETT VERK SOM AL-
LA I DAG TALAR OM, MEN OM VILKET INGEN KOMMER ATT TALA EFTER
MIN DÖD...

LÅNGVIKEN CAMPING

AV SVERKER HENRIKSSON

Strax innanför en-
trén fanns en kiosk
där biljetter till
campingen såldes. Li-
kaså fanns där mat-
varor, dricka samt
snask. Med andra ord
allt som en turist
kunde behöva för
sitt tillfälliga up-
pehåll.

Jag gick in genom en-
trén och hejade på
flickan som satt i
kiosken. Hon ropade
åt mig att alla stu-
gor var upptagna och
att det fanns endast
några få tältplatser
 kvar.

TRESTJÄRNIGT

Utan tvekan var det
så att jag borde ex-
ploatera mera mark
för att bygga ut cam-
pingen. Turistström-
men hade skat mycket
under de sista två
åren. Stället hade
fått tre stjärnor
och tillhörde alltså
landets toppcamping-
platser.

Jag gick sakta ned
åt vänster mot den
lilla skogsstigen
som löpte ned till
sjön där alla stugor-
na fanns. Femton stu-

gor var det. Samtli-
ga hade namn efter
fiskar som fanns i
sjön. Det var Abbor-
ren, Gäddan, Mörten,
Braxen etc. Längst
upp låg Laxen och
många undrade varför
jag gett stugan det-
ta namn. Lax fanns
ju inte i sjön.

LITADE PÅ FAR

Jag hävdade emeller-
tid att det måste
finnas det. Det hade
jag hört i min ung-
dom hur far berättat
om. Självt hade
jag aldrig sett nå-
gon dra upp en lax
ur sjön, men namnet
på stugan skulle fin-
nas där. Jag litade
på min fars fiskehi-
storier.

Den här skogsstigen
löpte utmed hela
stranden längs stu-
gorna. Bilar tilläts
inte komma in på det-
ta område. Det var
ett heligt löfte jag
gett min mor.

FICK LÄMNA BILEN

- Vad du gör pojk,
så släpp aldrig in
bilarna på campingen
brukade hon säga.

Det lovade jag och
det löftet höll jag.
Inte heller till
tältplatsen som låg
längre upp till hö-
ger kunde man ta sig
med bil, utan alla
fick finna sig i att
lämna bilen vid en-
trén. Där hade jag
iordningställt en
stor parkeringsplats.
Tältplatsen var för
övrigt ingen stor
plan som man var van
att se vid camping-
platserna. I stället
hade jag avdelat om-
rådet så att det var
minst fem meter till
närmaste tält och
däremellan fanns små
träd.

LITEN BADPLATS

Jag nådde så småning-
om fram till stran-
den. Längst ner på
området fanns åtskil-
ligt med sten, men
det blev bättre ju
högre upp efter sjön
man kom och vid den
sista stugan - Laxen
- var det nästan en
liten badplats med
sandbotten. Jag hade
själv kört dit sand
för att det skulle
(Forts. på sid 11)

(LÅNGVIKEN.....)

(Forts.fr.sid.10)

bli lite trevligare för de badande. I övrigt hade inga förändringar gjorts. Området såg likadant ut som i min barndom. Längst ner mot stranden hade buskar växt upp, men huggits undan. I stället kom nu andra små buskar uppskjutande ur jorden längs hela stranden. Det var klipp-alar.

20-TAL KONSTVERK

Strax bortom den första stugan fanns det första konstverket. Det fanns ytterligare ett 20-tal sådana på området. Samtliga skapade av naturen själv. Det var en idé som en av mina äldre bröder lärt mig. Att ta vara på stubbar, konstiga grenar och rötter för att sedan putsa upp dem och plocka ut dem tillbaka i naturen.

När jag gått ett stycke längs strandstigen stannade jag upp vid den flata stora stenen, som också funnits här när jag var ung. Jag kallade den för tänkarstenen. På den brukade jag sitta och drömma tillbaka när jag var barn, och själv, nästan ensam ibland, tältade på det här området. Från den stenen kunde jag blicka ut över sjön och se bort mot byn som låg på andra sidan. Längst upp låg mitt föräldrahem. Ett rött hus med vita knutar. Från

bryggan därborta och hit hade jag rott åtskilliga gånger som barn. Redan då brukade jag hälsa de som stannade upp välkommen.

GAV FISKERÅD

Ibland bistod jag dem med råd om de bästa fiskeplatserna i sjön och ibland också - mot en ringa avgift - ro dem ut till fiskeställena. Huruvida de kände sig lurade efter fiskefärderna känner jag inte till, men i regel låg bara några mörtar och kanske en och annan abborre på båtbottnen. Självt hade jag i alla fall tjänat kanske 50 öre och alltså lärt mig hur man kommer framåt här i livet. Visserligen var det slitsamt att ro, men 50 öre var ju i alla fall 50 öre. Jag klev upp från "tänkarstenen" och vandrade vidare uppåt längs stranden för att sedan följa stigen mot höger och bort ifrån stranden igen.

MÅSTE SAMSAS

Så småningom nådde jag fram till tältcampingen och här fanns i kväll kanske närmare 50 tält. Om man utnyttjade alla platser fick man rum med 60-65 tält. Men då gällde det att vara "sams". De flesta län var representerade på campingen och en och annan resenär från utlandet fanns också på plats. Jag fortsatte den upptrampade stigen

och nådde åter fram till entrén, där värdinnan - hon i kiosken - just höll på att avvisa ett sällskap ungdomar från stockholmstrakten. Samtliga, utom bilföraren, var berusade och sådana hade inte på området att göra. Det var också ett löfte. I och för sig var det givetvis vars och ens ensak om de drack sprit, men campingens fick inte utvecklas till en fristad för gapande, skrikande och öldruckande ungdomar eller äldre. Det fanns alltså restriktioner. Och vem vet, kanske var det just detta som gjort Långvikens Camping så känd.

FICK PÅ KÄFTEN

Jag vände mig om och tittade upp mot de svarta bokstäverna "LÅNGVIKEN" och tänkte smått för mig själv: Där fick ni på käften i vägförvaltningen. Ni ville inte sätta upp namnet vid infarterna till byn, men nu finns i alla fall namnet bevarat, även om vi i dag tillhör Hudiksvalls stad. SEDAN VAKNADE JAG...

ÅRETS FISKETÄVLING
PÅ STRANNA VANNS
AV LILLE B.O. ERIC-
SON. STORMÅSTAREN
SJÄLV L.OLOVSSON
TOG DETTA MYCKET
HART OCH DET SÅGS
ATT DET ÄR DÄRFÖR
HAN SEDAN DESS IN-
TE HÖRT AV SIG HOS
FAMILJEN ALGOTSSON.

BRÖLLOPET

I "KANAN"

IN kan nu som första tidning berätta sanningen om det snabbbröllop som timade i Motala för en tid sedan.

Sverker Henriksson och hans fästmö hade varit på en tillställning och var på väg hem.

Det hade regnat och i den branta backen utanför rådhuset hade ett höstgult löv hamnat på gatan.

Och just på detta trampade Henriksson. Han trättade förstas på asch... på rü... ja, trättade på ändan.

Just då kom borgmästarn förbi och såg hur våt Henriksson blivit.

- Men kom in på mitt tjänsterum vetja, sa han. Så kan du inte gå hem... Och framför den öppna spisen i borgmästarns tjänsterum satt nu Henriksson med fästmö.

- Säg borgmästarn, hur lyder egentligen lagtexten om offentlighetsprincipen, sa han, nyfiken som vanligt.

- Vi ska se, sa borgmästarn och tog fram sin tjocka lagbok. Han slog upp paragrafen och började läsa.

Men nu råkade det vara så illa att han just där lagt fusklappen för vigseltexten och det var den han nu stod och läste.

Jaha, då sitter man här igen, precis som förr om åren. Det gäller att hitta på något att skriva om i Tröllens Nyheter, denna utsökt formidabla, understundom fantastiska, hänsynslösa och oerhört underbart undersköna, utsökta, estetiskt formfulländade... B L A S K A....

Spaltpladder

Från början hade jag tänkt skriva om syskonträffen, men så tänkte jag att om syskonträffen, det skriver väl alle-sammans, så då är det väl ingen idé att jag skriver om syskonträffen. Så kom jag att tänka på att alla tänker nog så här: "att om syskonträffen skriver väl alla, så då är det ingen idé att vi skriver om det". Och om alla tänker så, då skriver ingen om syskon-träffen och därför kanske jag skulle kunna skriva om syskonträffen. Men så tänkte jag att alla tänker nog så här: "det blir nog ingen som skriver om syskonträffen, för alla tänker nog att de andra gör det, så därför skriver vi om syskonträffen". Om alla tänker så, så skriver ju alla om syskonträffen och då är det väl ingen idé att jag skriver om den. Men om nu alla tänker som jag tänker..... HUR F-N TÄNKER NI EGENTLIGEN.....

N.H.

Och i en sådan text avbryter man ju inte läsandet så där utan vidare.

Han måste förstas läsa till slutet och därmed var de unga tu vigda.

Ja, där ser man vådan av att trampa på vå-

ta höstlöv. Då kan man faktiskt halka rätt in i aftonsången, eller som i det här fallet rätt in i vigselakten.

I Motala lär denna illustra händelse gå under namnet Bröllopet i "Kanan"

J.A.

FÖR ATT VÅRA EFTERKOMMANDE SKALL FÅ NÅGRA GLIMTAR HUR VÅRA FÖRFÄDER HAR HAFT DET OCH HUR STOR VÅR SLÄKT HAR VARIT, SÅ TÄNKTE JAG ATT DET SKULLE PASSA MED EN SLÄKTKRÖNIKA I TROLLENS NYHETER SÅ ATT DEN KOMMER ATT FINNAS TILL PÅSEKENDEN NÄR SÅ ÖNSKAS. JAG KAN INTE SKRIVA LÄNGRE ÄN FRÅN 1808 MEN SKULLE DET FINNAS NÅGON SOM ÄR INTRESSERAD ATT FORSKA I GAMLA HANDLINGAR FRÅN TIDIGARE SLÄKTER SÅ VORE DET INTRESSANT. DEN SOM ÄR INTRESSERAD KAN VÄNDA SIG TILL HANEBO SOCKEN DÄR DEN ÄLDSTE AV VÅR SLÄKT, SOM FINNS NÄMND I DENNA KRÖNIKA, FÖDDES.

Släktkrönikan

Den äldste på Östlundarnas sida som jag kan få fram är Nils Andersson-Östlund, född år 1808 i Hanebo. Han var husman och gifte sig med Anna Olovsdotter som var född i Bölan år 1805. De flyttade till Vedmora och bosatte sig där.

Paret fick tre barn. Brita, född 1840, Olov, född 1842 och Margta, född 1844.

Sonen Olov, som fick efternamnet Östlund gifte sig med Brita Olovsdotter från Långvinds by 1866. De bosatte sig i Långvind och blev torpare där.

Fyra barn föddes i äktenskapet. Det första barnet, Anna-Brita föddes 1866. Hon gifte sig sedermera med fiskaren Erik Olov Berglund från Söderhamn.

Övriga barn var: Olov, född 1871, gift med Kristina Andersdotter, Adolf, född 1874 och Hilma, född 1884.

Olov Östlund flyttade med familjen till Vik 1906, där han köpte ett hemman som han brukade till 1908.

Han sålde det då till sonen Anders Olov samt Ernst och Hilma Kjellman. Efter att ha arbetat tillsammans i 25 år sålde de båda familjerna hemmanet 1933 och flyttade till Långviken.

Anders Olov arbetade jhämsides med jordbruket både som fabriksarbetare och flottningsarbetare och Ernst Kjellman var fabriksarbetare under alla dessa år.

Anders Olov och Kristina fick nio barn. Det var:

ALGOT, gift med Karin Östberg, 7 barn.

EMIL, gift med Teresia Berglund, 2 barn.

ESTRID, gift med Emil Lind-

ström, 2 barn.

HULDA, gift med Olov Olsson, 2 barn.

ANNA, gift med Karl Larsson.

EMMA, gift med Erik Eriksson, 3 barn.

KARL, gift med Rakel Eriksson, 2 barn.

ADOLF, gift med Inga Lundell, 5 barn.

KARIN, ogift.

Olov Algot gifte sig 1923 med Karin Östberg och bosatte sig i Vik, där de inköpte Berlins gamla gård. De bodde där i sju år.

Sedan blev det vaktmästare-tjänst på Godtemplarhuset i Njutånger i tre år.

1933 flyttade familjen, som då bestod av tre barn till Långviken.

Under åren har familjen ökat, så när detta skrives har makarna sju barn.

Äldst är LARS OLOV, gift med STINA och bosatt i Alvängen, ANNA KRISTINA, gift med STURE Malmqvist och med 5 flickor, ERIK ALGOT, gift med Fanny, har 5 barn, SVEN IVAR, gift med Elsy, 3 barn, NILS HOLGER, gift med Eva, 1 barn, STIG HENRIK med en pojke, och så till sist ANDERS ÅKE med fäst-mö Karin.

Alla dessa är utspridda runt hela Sverige, så namnet Östlund kommer nog att bli vida känt, landet runt.

Om det skulle vara någon som är intresserad att skriva och forska före denna tid och även senare, så vore det roligt att få mera infört om släkten i TN.

Släktforskning är ju numera populärt.

"GUBBEN"

Sanningen om Riksmetet

Som de flesta av TN:s läsare vet är Lassitsi Pirkowitch en mycket tystlåten och tillbakadragen man, som ogärna skryter och skrövlar om sina bravader på fiskefronten. Jag fick trots detta tillåtelse att besöka honom i hans fiskemuseum i Älvängjivi för att göra en kort intervju.

När jag kom var Pirkowitch i färd med att putsa upp och lägga undan sommarutrustningen och vi kom då naturligtvis att tala om sommarens fiske.

Jag ville särskilt gärna höra vad han tyckte om Riksmetet i Uppsala, där han som bekant blev 17:e man.

- Det hade kunnat gått mycket bättre, sa Pirkowitch. Det förekom mygel och fusk med reglerna från tävlingsledningens sida.

BARA SMÅFISK

Naturligtvis blev jag intresserad och bad honom berätta mer om detta.

- Ja, för det första skulle tävlingen gå vid Fyrisån i Uppsala och regler för sommarfiske skulle alltså gälla. Vi fick också ett brev från tävlings - ledningen där de förklarade att det inte var någon idé att ta med några grejor för tyngre fiske, eftersom det endast fanns småfisk i Fyrisån.

- Jag trodde ju på tävlings - ledningen

NISSOWSKY ÖSTOWITCH SOM DE SENASTE TVÅ ÅREN INTE MEDVERKAT MED NÅGRA LÄNGRE ARTIKLAR I TN HAR I ÅR ÅTER STÄLLT SIG TILL TIDNINGENS FÖRFÖGANDE. HAN HAR I ÅR INTERVJUAT LASSITSI PIRKOWITCH FRÅN ÄLVÄNGJIVI.

fortsatte Pirkowitch - och tog grejor för småfisk med mig.

- När jag kom till tävlingsplatsen fick jag se hur flera av dem som var från orten hade isborrar med sig. Jag kunde då inte fatta orsaken till detta.

HANDIKAPPTILLDELNING

- När det sedan gällde tilldelning av fiskeplatser hade tävlings - ledningen gjort upp något som de kallade handikapptilldelning, berättade Pirkowitch vidare. Det var så upplagt att de som var från orten skulle få tio platser var, medan vi från övriga landet

fick bara en.

- Motiveringen för detta var att vi som åkt långt var trötta och därför inte skulle orka röra oss så mycket. De från orten fick sina tio platser för att de skulle springa sig trötta.

- Ja, sedan gick startskottet och de från orten tog genast fram sina isborrar och började borra i backen på den plats vi stod.

GENOM SKITEN

- Jag fattade ju inte vad det skulle vara bra för, utan frågade en av tävlingsfunktionärerna om detta. Han talade om att vi stod på Fyrisån och att dom just nu höll på att borra sig genom skiten för att kunna fiska.

- Jag hade trott att det var en gata vi stod på, men när jag började se mig omkring såg jag genast att det var Fyrisån, som tydligen var så igenslammad.

- Jag började då att förstå varför dom infört det så kallade handikappsystemet.

- Ja, så började jag leta min plats, fortsatte Pirkowitch. Jag skulle ha nummer 23.

NÄRSYNT FARBROR

- På vägen till min plats fick jag se en rätt rolig episod.

- Det var en närsynt farbror som tydligen hamnat fel när han letat sin plats. Han satt på trottoarkanten vid Fyrisvägen (Forts. på sidan 15)

HÄR SITTER JAG NU OCH VET INTE VAD JAG SKALL FÅ IHOP PÅ DE SIDOR SOM LIGGER FRAMFÖR MIG. JAG HAR RINGT RUNT TILL ALLA MÖJLIGA FÖR ATT FÅ NÅGOT TIPS OM VAD JAG SKALL SKRIVA. ALLA HAR DOCK VARIT LIKA IDEFATTIGA SOM VANLIGT. DET ENDA RAKA ÄR VÄL ATT TA FRAM HUSTOMTEN IGEN.

NU HAR JAG VISSERLIGEN TYCKT MIG MÄRKA ATT DET ÄR ETT FÄTAL SOM TROR PÅ MIN HUSTOMTE - VEDBODNISSE, SOM JAG KALLAR HONOM. MEN DET ÄR JU SÅ, ATT TJATAR MAN TILLRÄCKLIGT LÄNGE OM EN SAK, SÅ BÖRJAR FOLK TILL SIST ATT TRO PÅ EN. SÅ JAG FÖRSÖKER IGEN....

NISSE ÄR ARG!

En frostbiten höstmorgon när jag var ute lite tidigare än vanligt, fick jag höra någon borta i ut-huset som slarade och hela tiden muttrade. (hustomtar svär inte, dom muttrar.) Jag knallade iväg dit och gläntade försiktigt på dörren och kikade in. Där inne stod Nisse och slet i en massa bråte som samlats där under vintern. Han såg mäktiga upprörd ut och det var knappt jag vågade ge mig tillkänna. Till sist skramlade jag i alla fall lite grann för jag tänkte att vi hade ju tidigare varit de bästa vännerna.

Nisse hörde genast
~~.....~~
SANNINGEN OM....

(Forts.fr.sidan...)

17 och metade.

- När jag kom hade han fått en långträdare på åtta ton på kroken, men kroken höll inte. Den raknade. Farbrorn svor och undrade hur tävlingsledningen kunde säga att det bara fanns småfiak i ån. Här fått man ju bjässar så kroken raknar. Se bara, vad jag redan fått, sa farbrorn och pekade bakom sig, där det låg en SAAB, två VW och en moped.

(FORTS. I NÄSTA NR.)

det lilla ljud jag åstadkom, för hustomtar har nu en gång en väldigt bra hörsel och syn. Jag hade trott att han som vanligt skulle lägga ifrån sig det han hade för händer och sätta sig ned och byta åsikter med mig ett tag.

BARA BLÄNGDE

Men inte nu inte. Han bara blängde till på mig och fortsatte som förut. Det här såg ju inte bra ut och nu hör det till saken att jag inte hade haft någon tid att ägna mig åt honom sedan föregående jul. Under den tiden hade naturligtvis en hel del hunnit inträffa.

- Hur är det, sa jag till sist, när jag såg att han tydligen inte hade några planer på att inleda något samtal.

- Är du arg, eller vad är det?
Nu brakade det loss.

Man riktigt kunde se hur orden började bubbla upp ur honom. Hur de slog kullerbyttor över stämbanden, rusade över tungan och klämde sig ut mellan tänderna.

SKULLE DU TRIVAS

- Hur det är. Vilken fråga. Ja, det ska jag tala om för dig, nästan skrek han.

- För det första. Titta hur det ser ut här inne. Hit in har ni slängt både det ena och det andra. Här - där jag ska bo och försöka känna hemtrevnad. Tror du själv att du skulle trivas att bo bland en sån här massa bråte, va....

- Inte nog med det här, som man ju i alla fall kan få någon ordning på så småningom. Men vad var det som hände här i våras. Vet du inte om att jag har en hel skock får att sköta. Tror du inte att det räcker.

SOM STÖVARE

- Nej då. Helt plötsligt så stod det två grisar här som också skulle ha tillsyn. Och det utan någon som helst information i förväg.

- Och förresten, har du aldrig sett en gris förut, fortsatte Nisse i upprörd ton. Det kan man inte tro när man har sett di-

Återfunnen

Det rapporteras att Karin Dagnysson återfunnit Lars Olovsson som varit försvunnen sedan semestern i somras.

En morgon i slutet av oktober råkade Karin Dagnysson titta ut genom fönstret. Det hade under natten fallit snö. Hon kom då att tänka på att det var dags att ställa in trädgårdsmöblerna. När hon gick ut för att ställa in dessa fick hon se att det satt en översnöad karl i soffan.

Hon tog kvasten och borstade av honom. Det var Lars Olovsson som satt där. På bordet framför sig hade han ett schackbräde.

Just som hon tänkte ta schackbrädet och bära in det, sträckte Olovsson fram handen, flyttade en bonde ett steg och sa:

- Jaha, nu är det ditt drag Eric.....
Eric.....ERIK.....E R I K.....

(VEDBODNISSE...)
(Forts fr. sidan. 15)

na tafatta försök i sommar. Jag ska bara tala om, att hade inte jag varit, så hade du haft stövare i stället för grisar i grishuset i höst. Nu hade han eldat upp sig så han var knallröd i ansiktet och det nästan slog gnistor omkring honom. Men när jag försökte kasta in några ord till mitt försvar så satte han i gång igen.

TORPINVASION

- Inte nog med det, utan just under min semester - du vet ju att jag har en månads avtalsenlig semester i juli - när man låg här och försökte koppla av, så blev hela BÄnkås invaderat av en skrämmande hop underliga figurer.

- Så småningom fick jag veta att det var dina syskon med familjer. Till en början så var det en hel hop som började jaga efter en boll

fram och tillbaka. Alldeles som om man inte kan använda energin till något som är nyttigare.

- Sedan var det ett liv och ett oväsen utan all like, till långt in på natten. Och klockan fyra på morron, just som man skulle till att lägga sig efter inspektionsrundan, så satte ni igång igen, med pilkastning, kaffedrickande och hela baletten. Sen fortsatte det hela dan på samma sätt.

Nu var han så slut att han var tvungen att stanna upp en stund och hämta andan. Och jag var inte sen att ta chansen.

HUR SKA JAG GÖRA

- Ja, det är nog riktigt som du säger, men vad ska jag göra när jag nästa gång vill ha hit folk då. Ska jag springa och fråga dig först då, menar du. Hur ska det gå till, när man inte vet hur man ska få fatt i dig?

- Du ska inte fråga

mig om någonting. Du ska bara informera mig om vad som ska hända, svarade han, nu betydligt lugnare. Tydligen behövde han bara få öppna säkerhetsventilen ett tag.

FULL INSYN

- Vid det sista stormötet för hustomtarna, fortsatte Nisse, så beslutades nämligen att vi i fortsättningen ska ha full insyn i våra "familjers" beslut liksom vi ska ha medbestämmanderätt i alla beslut.

- Det är slut på den tiden när vi hustomtarna bara hade att finna oss i allt vad vår husbonde bestämde. Vi beslutade också att inte försöka ta makten över människorna, men väl att försöka leda dem mot en vänligare och riktigare syn på varandra och tillvaron.

EN KUL IDE

- Nu hoppas jag att du i fortsättningen tar hänsyn till mig fast jag i dina ögon är liten, när du bestämmer dig för att ha någon fest.

- Men du, sa Nisse till slut. Det var en kul idé det där med syskonträff. Jag ska ha en själv i sommar... Hej-hej, sa han och försvann under vedbodgolvet. Så där hör ni vad som har börjat hända bland tomtarna i detta land.

Och egentligen är det väl riktigt att de försöker hjälpa oss till ett bättre samhälle. Och det är nog trots allt så att vi hellre tror på tomten, än på något annat....

FRITT FRAM

UNDER DEN HÄR VINJETTEN
FÅR VÅRA LÄSARE TYCKA
PRECIS VAD DE VILL...
(OCH DET GÖR DE MINSANN.)

Tack för i fjol. Det var så roligt att få mitt brev infört i TN- i fjol, så jag dristar mig till att skriva även i år. Se det är så att vi här i Knutebo har börjat fundera på en sak, som vi tycker är alldeles snedvriden. Det vill säga, det är något som människorna bär sig alldeles baklänges åt med. Jag vet inte riktigt hur jag skall uttrycka mig för att bli förstådd och så att ingen skall ta illa upp. Vi tomtar vill ju så gärna hjälpa och rätta till där vi kan. Det är det här med s.k. fönstertittare. Varför är folk så rädda för det? Så fort någon råkar titta in i ett fönster så skriks det på polis. Vad skall det vara bra för. Det är väl bara bra om någon går och ser efter hur folk har det. Kanske det är någon som behöver hjälp med något. Sânt händer ju. Som till exempel i somras. Jag undrar just hur det hade blivit med mor Murkla om inte våra smånissar varit "fönstertittare". Men dom

var ju osynliga. Tomtemor Trilla sa en dag, att hon kunde inte förstå vad det var för ett svart band som Murklan hade i pannan.

DJUP RYNKA

Nissarna skuttade ut och kom in om en liten stund och rapporterade: Det var inte alls något band, utan en väldigt djup rynka, mycket djupare än alla de andra, nästan som ett dike, sa dom. - Då är det något på tok, sa Trilla. - Nu får vi lov att hålla utkik och se efter vad det kan vara för fel. Det gick inte om många dagar förrän "Glutte" (vi kallar honom så, för han är så nyfiken) kunde tala om att Murklan ha-

de någon räkning för sig som inte ville stämma.

RITADE STRECK

Om dagarna satt hon och ritade långa rader med streck på ett papper, men tycktes aldrig komma till något resultat. På nätterna låg hon och räknade på både fingrar och tår och så mumlade hon något om - "trettisju personer - potatisar per person - köttfärslimpa - tolv skivor av varje - strömmingsflundra - 10 av ett kilo - gånger trettisju - gånger två - paket spisbröd -"

Till och med när hon sov låg hon och plöskade på fingrarna och räknade. Och rynkan i pannan blev djupare och djupare.

MATTE I TANKAR

- Räknar, sa Matte och föll i djupa tankar. Han har gått i tomteskolan och är rent otroligt styv i räkning.

Nu satt han en lång stund och grunnade, så det sprakade i luvan. Så for han upp som en pil, hoppade på ett ben och skrek så kattstackarn som (Forts. på sid 18)

låg på fönsterbrädan och halvsov i solskenet blev vettskrämd och for på huvudet i skurhinken, så såpvattnet yrde över mor Trilla som höll på med lördagsskurningen.

- Jag har det, jag har det, skrek han.

- Räkna med streck det lättaste som finns, höjtade han.

- Skrik lagom, muttrade Trilla, medan hon försökte torka av sig det mesta på säckförklädet.

- Du skrämmer ju hela huset tokstolle.

- Jo men i tomteskolan fick vi lära oss hur lätt det är att räkna streck, men det skall vara ordning och reda. Man skall göra fan...

- Göra vad sa du, sa mor Trilla och såg mäktiga vred ut - tog ett steg mot honom med skurborsten i högsta hugg...

RITA FANOR

- Våga dig inte till att säga det där en gång till, det råder jag dig.

- Men mor, jag tänkte ju bara säga att man skall rita fanor...

- Man ritar fyra raka streck opp och ner och så ett streck snett över, så blir det fem. En sådan kolumn kallas fan, det sa vårän magister, så det kan väl inte vara farligt?

- Nähä, visst ja, men jag begriper inte vad det har med Murklans fula rynka att göra, sa Trilla lite snopet.

- Jo, förstår du, i natt klättrar jag

ner genom imröret och så ritar jag såna där fa... ja, såna där figurer på spismuren i köket. När Murklan får se dem blir hon nog förvånad i början, men hon kommer nog att få en "knäpp" i skallen sen hon tittat på dem ett tag. Jag tänker i alla fall försöka, sa Matte och såg bestämd ut.

- Ja, gör det då, men ta på dig vardagskläderna, sa Trilla och återgick till skurningen.

Så blev det också. Matte är inte den som bara lovar, han håller också vad han lovar.

Ni kan se honom på en teckning i början av den här artikeln. Lill-Rita följde med och ritade av honom. Hon har inte börjat i tomteskolan än, men hon är duktig att teckna redan.

ILLRÖD AV ILSKA

Matte satt kvar i imventilen när Murklan kom upp på morron, för han ville ju se hur hon skulle bete sig.

Först blev hon illröd av ilska. Hon hade ju tvättat muren dagen före. Men sen hon tittat en stund sken hon upp och fick tag i papper och penna och sen gick det som en dans att räkna.

Vad det nu skulle vara till vet ingen av oss i Knutebo riktigt än, men något viktigt var det.

En dag lite senare samlades en massa folk av alla storlekar här på Stranna och fullt upp med bilar. Och så lastades alla bilar fulla med säckar, knyten, krukor, hinkar och kartonger.

Och dessutom allt folket. Hur dom fick plats är en gåta för oss. Murklan var strålglad och rynkan var försvunnen.

BILKARAVAN

Så bar det iväg norrut med hela bilkaravanen och det blev knäpptyst i två dagar.

Sen kom hela högen tillbaka, om möjligt ännu gladare, men utan packning - bara en tomsäck och en kruka med några strömmingar i. Och alla sa:

- Det var en lyckad träff....

Säkert var det smånissarnas "fönstertittning" som var räddningen. Det tror jag fullt och fast. Ja, det var detta jag ville ha fram. Var inte så rädda att titta in till varann. Om det blir genom dörren eller fönstret spelar ingen roll. Ni kan få anledning att räcka någon en hjälpande hand och det tycker vi tomtar är det väsentligaste av allt. Hela familjen i stupröret på Stranna hälsar så gott och önskar alla TN-läsare en GOD JUL, och ett GOTT NYTT ÅR, genom tomtefar

JAKOB KNUTEBO

(GRYNPÅSEN.....)

(Forts.fr.sidan.8.)

gar. Åtminstone varje gång de åt havregrynsgröt.

Se, det var väl en riktig saga?

BÄST SOM MAN TROR
ATT DET ALDRIG
BLIR I MORGON ÄR
DET REDAN I GÅR!

KRYSSSET 1969

I år återgår vi till det trivsamma bildkrysset. Det är mycket svårt men jobbar ni flitigt bör ni ha det löst till Mickelsmäss. Skuggade rutor bildar en mening. LYCKA TILL.....

Notarius Publicus har dragit de sex vinnarna i fjolårets kryss. Vinnare blev Eric, Fanny, Lennart, Hans, Bernt-Olov och Inger Elisabeth. Notarius Publicus drog som sagt.....

Clues:

- 1** HONUNGS-PRODUCENT
- 2** HÄRSITTER, MEN SOLO
- 3** JAG KÖNNE I HÄG
- 4** RYK FLOD
- 5** BÅS EBERG
- 6** SKOLA
- 7** KAMSLT
- 8** ARMUTE
- 9** TAPP
- 10** TORP
- 11** KFSLOGAN
- 12** IF TARA
- 13** SLÅGT
- 14** TON
- 15** ARGUS
- 16** RYK FLOD
- 17** SKOLA
- 18** KAMSLT
- 19** ARMUTE
- 20** TAPP
- 21** TORP
- 22** KFSLOGAN
- 23** IF TARA
- 24** SLÅGT
- 25** TON
- 26** ARGUS
- 27** BÅS EBERG
- 28** SKOLA
- 29** KAMSLT
- 30** ARMUTE
- 31** TAPP
- 32** TORP
- 33** KFSLOGAN
- 34** IF TARA
- 35** SLÅGT
- 36** TON
- 37** ARGUS
- 38** BÅS EBERG
- 39** SKOLA
- 40** KAMSLT
- 41** ARMUTE
- 42** TAPP
- 43** TORP
- 44** KFSLOGAN
- 45** IF TARA
- 46** SLÅGT
- 47** TON
- 48** ARGUS
- 49** BÅS EBERG
- 50** SKOLA
- 51** KAMSLT
- 52** ARMUTE
- 53** TAPP
- 54** TORP
- 55** KFSLOGAN
- 56** IF TARA
- 57** SLÅGT
- 58** TON
- 59** ARGUS
- 60** BÅS EBERG
- 61** SKOLA
- 62** KAMSLT
- 63** ARMUTE
- 64** TAPP
- 65** TORP
- 66** KFSLOGAN
- 67** IF TARA
- 68** SLÅGT
- 69** TON
- 70** ARGUS
- 71** BÅS EBERG
- 72** SKOLA
- 73** KAMSLT
- 74** ARMUTE
- 75** TAPP
- 76** TORP
- 77** KFSLOGAN
- 78** IF TARA
- 79** SLÅGT
- 80** TON
- 81** ARGUS
- 82** BÅS EBERG
- 83** SKOLA
- 84** KAMSLT
- 85** ARMUTE
- 86** TAPP
- 87** TORP
- 88** KFSLOGAN
- 89** IF TARA
- 90** SLÅGT
- 91** TON
- 92** ARGUS
- 93** BÅS EBERG
- 94** SKOLA
- 95** KAMSLT
- 96** ARMUTE
- 97** TAPP
- 98** TORP
- 99** KFSLOGAN
- 100** IF TARA
- 101** SLÅGT
- 102** TON
- 103** ARGUS
- 104** BÅS EBERG
- 105** SKOLA
- 106** KAMSLT
- 107** ARMUTE
- 108** TAPP
- 109** TORP
- 110** KFSLOGAN
- 111** IF TARA
- 112** SLÅGT
- 113** TON
- 114** ARGUS
- 115** BÅS EBERG
- 116** SKOLA
- 117** KAMSLT
- 118** ARMUTE
- 119** TAPP
- 120** TORP
- 121** KFSLOGAN
- 122** IF TARA
- 123** SLÅGT
- 124** TON
- 125** ARGUS
- 126** BÅS EBERG
- 127** SKOLA
- 128** KAMSLT
- 129** ARMUTE
- 130** TAPP
- 131** TORP
- 132** KFSLOGAN
- 133** IF TARA
- 134** SLÅGT
- 135** TON
- 136** ARGUS
- 137** BÅS EBERG
- 138** SKOLA
- 139** KAMSLT
- 140** ARMUTE
- 141** TAPP
- 142** TORP
- 143** KFSLOGAN
- 144** IF TARA
- 145** SLÅGT
- 146** TON
- 147** ARGUS
- 148** BÅS EBERG
- 149** SKOLA
- 150** KAMSLT
- 151** ARMUTE
- 152** TAPP
- 153** TORP
- 154** KFSLOGAN
- 155** IF TARA
- 156** SLÅGT
- 157** TON
- 158** ARGUS
- 159** BÅS EBERG
- 160** SKOLA
- 161** KAMSLT
- 162** ARMUTE
- 163** TAPP
- 164** TORP
- 165** KFSLOGAN
- 166** IF TARA
- 167** SLÅGT
- 168** TON
- 169** ARGUS
- 170** BÅS EBERG
- 171** SKOLA
- 172** KAMSLT
- 173** ARMUTE
- 174** TAPP
- 175** TORP
- 176** KFSLOGAN
- 177** IF TARA
- 178** SLÅGT
- 179** TON
- 180** ARGUS
- 181** BÅS EBERG
- 182** SKOLA
- 183** KAMSLT
- 184** ARMUTE
- 185** TAPP
- 186** TORP
- 187** KFSLOGAN
- 188** IF TARA
- 189** SLÅGT
- 190** TON
- 191** ARGUS
- 192** BÅS EBERG
- 193** SKOLA
- 194** KAMSLT
- 195** ARMUTE
- 196** TAPP
- 197** TORP
- 198** KFSLOGAN
- 199** IF TARA
- 200** SLÅGT
- 201** TON
- 202** ARGUS
- 203** BÅS EBERG
- 204** SKOLA
- 205** KAMSLT
- 206** ARMUTE
- 207** TAPP
- 208** TORP
- 209** KFSLOGAN
- 210** IF TARA
- 211** SLÅGT
- 212** TON
- 213** ARGUS
- 214** BÅS EBERG
- 215** SKOLA
- 216** KAMSLT
- 217** ARMUTE
- 218** TAPP
- 219** TORP
- 220** KFSLOGAN
- 221** IF TARA
- 222** SLÅGT
- 223** TON
- 224** ARGUS
- 225** BÅS EBERG
- 226** SKOLA
- 227** KAMSLT
- 228** ARMUTE
- 229** TAPP
- 230** TORP
- 231** KFSLOGAN
- 232** IF TARA
- 233** SLÅGT
- 234** TON
- 235** ARGUS
- 236** BÅS EBERG
- 237** SKOLA
- 238** KAMSLT
- 239** ARMUTE
- 240** TAPP
- 241** TORP
- 242** KFSLOGAN
- 243** IF TARA
- 244** SLÅGT
- 245** TON
- 246** ARGUS
- 247** BÅS EBERG
- 248** SKOLA
- 249** KAMSLT
- 250** ARMUTE
- 251** TAPP
- 252** TORP
- 253** KFSLOGAN
- 254** IF TARA
- 255** SLÅGT
- 256** TON
- 257** ARGUS
- 258** BÅS EBERG
- 259** SKOLA
- 260** KAMSLT
- 261** ARMUTE
- 262** TAPP
- 263** TORP
- 264** KFSLOGAN
- 265** IF TARA
- 266** SLÅGT
- 267** TON
- 268** ARGUS
- 269** BÅS EBERG
- 270** SKOLA
- 271** KAMSLT
- 272** ARMUTE
- 273** TAPP
- 274** TORP
- 275** KFSLOGAN
- 276** IF TARA
- 277** SLÅGT
- 278** TON
- 279** ARGUS
- 280** BÅS EBERG
- 281** SKOLA
- 282** KAMSLT
- 283** ARMUTE
- 284** TAPP
- 285** TORP
- 286** KFSLOGAN
- 287** IF TARA
- 288** SLÅGT
- 289** TON
- 290** ARGUS
- 291** BÅS EBERG
- 292** SKOLA
- 293** KAMSLT
- 294** ARMUTE
- 295** TAPP
- 296** TORP
- 297** KFSLOGAN
- 298** IF TARA
- 299** SLÅGT
- 300** TON
- 301** ARGUS
- 302** BÅS EBERG
- 303** SKOLA
- 304** KAMSLT
- 305** ARMUTE
- 306** TAPP
- 307** TORP
- 308** KFSLOGAN
- 309** IF TARA
- 310** SLÅGT
- 311** TON
- 312** ARGUS
- 313** BÅS EBERG
- 314** SKOLA
- 315** KAMSLT
- 316** ARMUTE
- 317** TAPP
- 318** TORP
- 319** KFSLOGAN
- 320** IF TARA
- 321** SLÅGT
- 322** TON
- 323** ARGUS
- 324** BÅS EBERG
- 325** SKOLA
- 326** KAMSLT
- 327** ARMUTE
- 328** TAPP
- 329** TORP
- 330** KFSLOGAN
- 331** IF TARA
- 332** SLÅGT
- 333** TON
- 334** ARGUS
- 335** BÅS EBERG
- 336** SKOLA
- 337** KAMSLT
- 338** ARMUTE
- 339** TAPP
- 340** TORP
- 341** KFSLOGAN
- 342** IF TARA
- 343** SLÅGT
- 344** TON
- 345** ARGUS
- 346** BÅS EBERG
- 347** SKOLA
- 348** KAMSLT
- 349** ARMUTE
- 350** TAPP
- 351** TORP
- 352** KFSLOGAN
- 353** IF TARA
- 354** SLÅGT
- 355** TON
- 356** ARGUS
- 357** BÅS EBERG
- 358** SKOLA
- 359** KAMSLT
- 360** ARMUTE
- 361** TAPP
- 362** TORP
- 363** KFSLOGAN
- 364** IF TARA
- 365** SLÅGT
- 366** TON
- 367** ARGUS
- 368** BÅS EBERG
- 369** SKOLA
- 370** KAMSLT
- 371** ARMUTE
- 372** TAPP
- 373** TORP
- 374** KFSLOGAN
- 375** IF TARA
- 376** SLÅGT
- 377** TON
- 378** ARGUS
- 379** BÅS EBERG
- 380** SKOLA
- 381** KAMSLT
- 382** ARMUTE
- 383** TAPP
- 384** TORP
- 385** KFSLOGAN
- 386** IF TARA
- 387** SLÅGT
- 388** TON
- 389** ARGUS
- 390** BÅS EBERG
- 391** SKOLA
- 392** KAMSLT
- 393** ARMUTE
- 394** TAPP
- 395** TORP
- 396** KFSLOGAN
- 397** IF TARA
- 398** SLÅGT
- 399** TON
- 400** ARGUS
- 401** BÅS EBERG
- 402** SKOLA
- 403** KAMSLT
- 404** ARMUTE
- 405** TAPP
- 406** TORP
- 407** KFSLOGAN
- 408** IF TARA
- 409** SLÅGT
- 410** TON
- 411** ARGUS
- 412** BÅS EBERG
- 413** SKOLA
- 414** KAMSLT
- 415** ARMUTE
- 416** TAPP
- 417** TORP
- 418** KFSLOGAN
- 419** IF TARA
- 420** SLÅGT
- 421** TON
- 422** ARGUS
- 423** BÅS EBERG
- 424** SKOLA
- 425** KAMSLT
- 426** ARMUTE
- 427** TAPP
- 428** TORP
- 429** KFSLOGAN
- 430** IF TARA
- 431** SLÅGT
- 432** TON
- 433** ARGUS
- 434** BÅS EBERG
- 435** SKOLA
- 436** KAMSLT
- 437** ARMUTE
- 438** TAPP
- 439** TORP
- 440** KFSLOGAN
- 441** IF TARA
- 442** SLÅGT
- 443** TON
- 444** ARGUS
- 445** BÅS EBERG
- 446** SKOLA
- 447** KAMSLT
- 448** ARMUTE
- 449** TAPP
- 450** TORP
- 451** KFSLOGAN
- 452** IF TARA
- 453** SLÅGT
- 454** TON
- 455** ARGUS
- 456** BÅS EBERG
- 457** SKOLA
- 458** KAMSLT
- 459** ARMUTE
- 460** TAPP
- 461** TORP
- 462** KFSLOGAN
- 463** IF TARA
- 464** SLÅGT
- 465** TON
- 466** ARGUS
- 467** BÅS EBERG
- 468** SKOLA
- 469** KAMSLT
- 470** ARMUTE
- 471** TAPP
- 472** TORP
- 473** KFSLOGAN
- 474** IF TARA
- 475** SLÅGT
- 476** TON
- 477** ARGUS
- 478** BÅS EBERG
- 479** SKOLA
- 480** KAMSLT
- 481** ARMUTE
- 482** TAPP
- 483** TORP
- 484** KFSLOGAN
- 485** IF TARA
- 486** SLÅGT
- 487** TON
- 488** ARGUS
- 489** BÅS EBERG
- 490** SKOLA
- 491** KAMSLT
- 492** ARMUTE
- 493** TAPP
- 494** TORP
- 495** KFSLOGAN
- 496** IF TARA
- 497** SLÅGT
- 498** TON
- 499** ARGUS
- 500** BÅS EBERG
- 501** SKOLA
- 502** KAMSLT
- 503** ARMUTE
- 504** TAPP
- 505** TORP
- 506** KFSLOGAN
- 507** IF TARA
- 508** SLÅGT
- 509** TON
- 510** ARGUS
- 511** BÅS EBERG
- 512** SKOLA
- 513** KAMSLT
- 514** ARMUTE
- 515** TAPP
- 516** TORP
- 517** KFSLOGAN
- 518** IF TARA
- 519** SLÅGT
- 520** TON
- 521** ARGUS
- 522** BÅS EBERG
- 523** SKOLA
- 524** KAMSLT
- 525** ARMUTE
- 526** TAPP
- 527** TORP
- 528** KFSLOGAN
- 529** IF TARA
- 530** SLÅGT
- 531** TON
- 532** ARGUS
- 533** BÅS EBERG
- 534** SKOLA
- 535** KAMSLT
- 536** ARMUTE
- 537** TAPP
- 538** TORP
- 539** KFSLOGAN
- 540** IF TARA
- 541** SLÅGT
- 542** TON
- 543** ARGUS
- 544** BÅS EBERG
- 545** SKOLA
- 546** KAMSLT
- 547** ARMUTE
- 548** TAPP
- 549** TORP
- 550** KFSLOGAN
- 551** IF TARA
- 552** SLÅGT
- 553** TON
- 554** ARGUS
- 555** BÅS EBERG
- 556** SKOLA
- 557** KAMSLT
- 558** ARMUTE
- 559** TAPP
- 560** TORP
- 561** KFSLOGAN
- 562** IF TARA
- 563** SLÅGT
- 564** TON
- 565** ARGUS
- 566** BÅS EBERG
- 567** SKOLA
- 568** KAMSLT
- 569** ARMUTE
- 570** TAPP
- 571** TORP
- 572** KFSLOGAN
- 573** IF TARA
- 574** SLÅGT
- 575** TON
- 576** ARGUS
- 577** BÅS EBERG
- 578** SKOLA
- 579** KAMSLT
- 580** ARMUTE
- 581** TAPP
- 582** TORP
- 583** KFSLOGAN
- 584** IF TARA
- 585** SLÅGT
- 586** TON
- 587** ARGUS
- 588** BÅS EBERG
- 589** SKOLA
- 590** KAMSLT
- 591** ARMUTE
- 592** TAPP
- 593** TORP
- 594** KFSLOGAN
- 595** IF TARA
- 596** SLÅGT
- 597** TON
- 598** ARGUS
- 599** BÅS EBERG
- 600** SKOLA
- 601** KAMSLT
- 602** ARMUTE
- 603** TAPP
- 604** TORP
- 605** KFSLOGAN
- 606** IF TARA
- 607** SLÅGT
- 608** TON
- 609** ARGUS
- 610** BÅS EBERG
- 611** SKOLA
- 612** KAMSLT
- 613** ARMUTE
- 614** TAPP
- 615** TORP
- 616** KFSLOGAN
- 617** IF TARA
- 618** SLÅGT
- 619** TON
- 620** ARGUS
- 621** BÅS EBERG
- 622** SKOLA
- 623** KAMSLT
- 624** ARMUTE
- 625** TAPP
- 626** TORP
- 627** KFSLOGAN
- 628** IF TARA
- 629** SLÅGT
- 630** TON
- 631** ARGUS
- 632** BÅS EBERG
- 633** SKOLA
- 634** KAMSLT
- 635** ARMUTE
- 636** TAPP
- 637** TORP
- 638** KFSLOGAN
- 639** IF TARA
- 640** SLÅGT
- 641** TON
- 642** ARGUS
- 643** BÅS EBERG
- 644** SKOLA
- 645** KAMSLT
- 646** ARMUTE
- 647** TAPP
- 648** TORP
- 649** KFSLOGAN
- 650** IF TARA
- 651** SLÅGT
- 652** TON
- 653** ARGUS
- 654** BÅS EBERG
- 655** SKOLA
- 656** KAMSLT
- 657** ARMUTE
- 658** TAPP
- 659** TORP
- 660** KFSLOGAN
- 661** IF TARA
- 662** SLÅGT
- 663** TON
- 664** ARGUS
- 665** BÅS EBERG
- 666** SKOLA
- 667** KAMSLT
- 668** ARMUTE
- 669** TAPP
- 670** TORP
- 671** KFSLOGAN
- 672** IF TARA
- 673** SLÅGT
- 674** TON
- 675** ARGUS
- 676** BÅS EBERG
- 677** SKOLA
- 678** KAMSLT
- 679** ARMUTE
- 680** TAPP
- 681** TORP
- 682** KFSLOGAN
- 683** IF TARA
- 684** SLÅGT
- 685** TON
- 686** ARGUS
- 687** BÅS EBERG
- 688** SKOLA
- 689** KAMSLT
- 690** ARMUTE
- 691** TAPP
- 692** TORP
- 693** KFSLOGAN
- 694** IF TARA
- 695** SLÅGT
- 696** TON
- 697** ARGUS
- 698** BÅS EBERG
- 699** SKOLA
- 700** KAMSLT
- 701** ARMUTE
- 702** TAPP
- 703** TORP
- 704** KFSLOGAN
- 705** IF TARA
- 706** SLÅGT
- 707** TON
- 708** ARGUS
- 709** BÅS EBERG
- 710** SKOLA
- 711** KAMSLT
- 712** ARMUTE
- 713** TAPP
- 714** TORP
- 715** KFSLOGAN
- 716** IF TARA
- 717** SLÅGT
- 718** TON
- 719**

**Allt är
borta!**

Det var en gång en tomte som hette Jonatan. Han bodde i en grotta i skogen. Ett par dagar före julafton lastade Jonatan sin tomteskälke full med julklappar och ställde in den i sin lilla kälkegrotta. Så gick han in till tomtemor Johanna som hade kokat ett stort fat med tomtegröt till den snälle tomtefar. Tomtemor hade redan gjort julfint i stugan. Det sken och glänste i varje vrå.

VÄL MYCKET GRÖT

Jonatan satt och tittade på grannlåten medan han åt, så han märkte inte att han stoppade i sig väl mycket av den goda gröten. När han ätit upp all gröten kände han sig så trött, så han kröp ner i sin säng och somnade bums. På morgonen när han vaknade gick han ut för att titta till

**BIRGITTA MALMQVIST
RITADE OCH BERÄTTADE**

julklapparna. Men oj, oj, oj, inte en enda julklapp fanns kvar. Jonatan blev så förskräckt så han rusade in för att tala om för Johanna att klapparna var försvunna. Men inte heller tomtemor fanns till. Då skyndade han till julklappsverkstaden. Men alla tomtenissar och tomtenissor var också borta. - Renarna då, är dom kvar, tänkte Jonatan, men inte heller dom fanns. Då blev Jonatan så bedrövad, så han gick in igen och tog fram alla brev han fått från barnen och läste dem omigen för att pigga upp sig.

JULGRÖTSDOFT

Han läste och läste och plötsligt kände han doften av risgrynsgröt. När han tittade upp märkte han att han drömt

alltsammans. Han satt i sin säng och höll i täcket som om det var ett brev.

KRAMADE JOHANNA

Då blev han så glad att han skyndade sig upp och kramade om mor Johanna. Sedan skyndade han sig ut och tittade till julklapparna för säkerhets skull. Kälken stod där fullastad som kvällen förut och då gick han in och berättade vad han drömt för alla som ville höra på, och mitt ibland dom andra småtomtarna hade jag smugit mig in så jag fick höra jag också. När tomtemor fick höra vad tomtefar hade drömt, satte hon fram ett stort fat med gröt till honom. Men den här gången åt han inte så mycket, så han skulle få så där hemska drömmar igen.

Illustration av Birgitta Malmqvist

GRÖT är gott

Det var en gång en tomtenisse som inte ville äta sin gröt. Då sa tomtemor.

- Äter du inte upp din gröt så får du inga julklappar.

Det brydde sig tomtenissen inte om, för han tänkte att, jag får nog julklappar i alla fall...

Så blev det julafton och julklapparna delades ut, men tomtenissen fick inga.

Då blev han så ledsen att han började gråta och sa att om han bara fick en enda julklapp, så skulle han i fortsättningen alltid äta upp sin gröt.

När tomtemor och tomtelar hörde det kunde de inte vara arga längre, utan plockade fram julklapparna till honom också.

Då blev Nisse så glad att han åt upp nästan all julgröten. Dom andra fick nästan ingenting.

Så det är bäst att vara snäll och äta det man får. (Ätminstone när det börjar närma sig jul.

ING-MARIE

Tomtebo-jul

Det var en gång en by som hette Tomtebo. Där bodde det bara tomtar. En vecka före jul var det alltid ett himla ståhej och jäkt där. De enda som inte hade

bråttom var Tomtefar, Tomtemor och Lill-Nisse. De tog det lugnt, för de visste vad de skulle köpa för julklappar. Nisse skulle köpa en säck, som far skulle

rä dan före julafton. Den skulle han ha för att bära ut julklappar till andra barn i byn. Man fick nämligen hyra tomtar på julafton. Men ingen fick veta vad Nisse hade köpt till far.

Julklappen till mor var en lykta, som hon skulle ha när hon gick in i stallet och gav husbocken gröt.

Far skulle ge Nisse en jättestor ångmaskin, som han kunde leka med på julafton, när han fått den.

(Forts. på sidan 23.)

Vilken jobbig jul

Nu ska jag skriva och berätta om en tomtefamilj jag känner. Dom tyckte det var väldigt roligt med jul, men också mycket jobbigt.

En jul var det särskilt jobbigt. Dom hade fått så långa önskelistor så de fick jobba och stå i som aldrig förr. Dom fick göra gung-

hästar, massor av skidor och stavar, båtar och alla möjliga sorters leksaker.

Men det var inte bara de små som önskade sig julklappar.

En mor önskade sig en matservis och far önskade sig en motorvärmare till sin bil.

En annan mor önskade sig en ljusstake med fina mönster och en

annan far önskade sig ett fint konstverk.

Tomtarna fick jobba dag och natt, ända fram till jul, för att hinna med allt.

Men när julen var över, då kröp dom ner i sina sängar och sedan sov de i hela fjorton dagar.

LARS-OVE

Sabotage på Alnö

En stor björk blåste i höstas ner på Bänkåstorpens gårdsplan. Det verkade lite mysko och torparen själv igångsatte en undersökning, men kunde inte finna någon rimlig förklaring.

- Björken var ju frisk och fin, sa torparen - och grov...

Han såg därför ingen annan råd än att kalla in experter och en förut-sättningslös undersökning inleddes.

Men även experterna höll på att gå bet. Just när man var redo att ge upp kom en av jägmästarna på Alnö revir springande.

- Titta, vad jag hittat, sa han och visade upp en björknäverbit. Det är nån svart färg på den.

En kemisk analys av färgämnet gav vid handen att det var svart skokräm.

INGA SVARTA SKOR

- A, jäklar, det är naturligtvis nån av er som trampat på björken, sa kriminalöverkommissarien. Och hans blick satt som fastnaglad vid respektive polismäns skor, medan den vandrade runt från den ene till den andre. Hans pepparkornsögon vidgades alltmer och mer. Ingen hade svarta skor...

- Har nån av er bytt dojor på sista tiden, sa han barskt.

- Men det vet väl kommissarien, att vi inte varit ur skorna, sen vi började utredningen av det här fallet, sa förre fjärdingsmannen på Alnö.

Det blev en oerhörd aktivitet. Det ena skoparet efter det andra fångades in i hela sundsvallsdistriktet och undersöktes.

- Det är som en Askunge-saga, sa en av polismännen i en intervju i Sundsvalls Tidning.

Inte förän skosökarna

kom till Hälsingland fick de napp. En man bosatt på Stranna vid namn Olov Algots-son hade svarta skor och använde just den eftersökta skokrämen, Galant, från Konsum. Det visade sig också mycket riktigt att han ett par dagar i somras besökt den aktuella platsen. Och vid en vallning fick man klart för sig hela händelseförloppet. Det hade spelats fotboll på gräsplanen, utanför stugan. Olovsson hade stått

och tittat på matchen just vid den här björken.

Han berättade att han under hela sin levnad alltid levt sig in i de matcher han tittat på och så blev det också i det här fallet.

Och eftersom matchen var mycket spännande och fylld av målsituationer, blev det ett ordentligt "förhugg" i björken.

Skokrämen blev nu hans fall.

- Jag ska aldrig gå (Forts. på sid 23.)

Harungen

Det var en gång en pojke som hette Kalle. Han hade en kompis som hette Sven och dom lekte ofta tillsammans.

En gång skulle Kalle åka bort och då fick Sven följa med. De skulle åka till Kalles föräldrars sommarstuga.

När de kom fram gick Kalle och Sven till

tade vad de sett. De bestämde sig för att gå tillbaka alla fyra och titta vad det var.

När de smygit sig fram till busken såg de att det var en skadad harunge som låg där. De tog med sig haren hem och pysslade om den. Pojkarna byggde en bur åt haren och den fick morötter och sallad.

Haren blev friskare och friskare och en dag kunde de släppa ut den i skogen igen. Så kom den dan när Kalle och Sven skulle åka hem. De tänkte på haren hela vägen hem och längtade till nästa sommar då de skulle få åka tillbaka till sommarstugan igen.

Och då kanske de skulle få syn på harungen igen. Om dom kunde känna igen den förstås.

BERNT-OLOV

skogen och lekte. Då såg de något som rörde sig i buskarna. De blev rädda och började springa hemåt. På hemvägen mötte de två andra pojkar och Kalle och Sven berättade

TOMTEBO.....
(Forts.fr.sid.21)

Mor skulle köpa två par sockar och ett par byxor till Nisse. Han gillade nämligen att få olika slags kläder.

JULKLAPPSMEKANIKER

En dag råkade det hända att det kom en julklappsmechaniker till byn. Han hade julklappar i alla valörer, som han själv tillverkat.

Mekanikern slog upp sitt stånd mitt ibland tomtarnas på bytorget. Men det var ingen som köpte av honom. Tomtarna trodde nämligen inte på människor....

Jo, förresten. Nisse, Tomtefar och Tomtemor köpte av honom. De hade träffat människor förut och visste att julklappsmechanikern hade bra grejer....

När det bara var två dagar kvar till julafton gick Tomtefar ut i skogen för att hugga några julgranar. Och han kom hem med två mycket vackra granar. Den ena skulle stå i stallet och den andra i sto-

Flygplanskapare
använder alltid sågar
från
TROLLHATTAN
STRIDSBERGS

ra rummet i tomtehuset.

SÄCKEN SLITEN

När det var en dag kvar till julafton gav Nisse sin far den där säcken, som han hade köpt. Då sa Tomtefar.

- Det var verkligen snällt av dig att köpa en ny säck till mig, för min gamla var så sliten. När julafton kom skulle Tomtefar upp tidigt och dela ut julklappar till and-

ra barn i byn.

När det var gjort gick han hem och åt. De fick skinka, gröt, lutfisk och mycket annat. När de hade ätit färdigt tittade de på TV. Det var Kalle Anka & Co och många andra bra program.

KLAPPUTDELNING

Senare på kvällen började de dela ut julklappar. Nisse och Tomtemor blev mycket glada över sina presenter. Den "riktiga" julklappen till far, var en hästsläde som stod i ett jättepaket vid stallet. Tomtefar blev också mycket glad över den presenten.

Efter julklappsutdelningen dansade de runt granen och hade mycket skoj.

IENNART

SABOTAGE.....

(Forts.fr.sid.22)

på fotboll mer, sa han. Åtminstone inte med nyputsade skor.

JERKER

DU SKULLE DRA IN ELEKTRIS T
DU Å ALGOT, DOM TROR ATT
DÄ BLIR STRÄNG VINTER I ÅR...

- NÄE DU EMIL, JA HAR
SÔ MÅ VE. I GÅR FECK
JA EN SÄCK KÔL ÅV
GOTTFRID, Å SÅ HAR
JA FÅTT ETT GAMMAR T
GRINNHÔL ÅV BIRGER, DÄ
BRINNER DÄ Å....

Bokstavsrimmet

Affa avgick med pension
Åke övertog hans tron

Bänkåspar i skolan går
fast dom snart är hundra år

Cessa Cela far ej gillar
"Rymd är drickat för oss killar

Den som detta skrivit ned
har nog huvudet ur led

Erik har det inte lätt
lång, lång väg till toalett

Familjefest på "Östås" grejats
om den intet ent kan säjas

Gäddor på krok gör Anna belåten
om Åke bara tar opp dom i båten

Här ser ni grabben som kan"
sa Lasse - blev sjuttende man

Ingen sätter Fanny på det hala
nästa träff hon ordnar i Motala

Julia vände en dag kölen opp
tröttnade gå med seglen i topp

Källan uti Jungfrudal
har ej något vatten kvar

Långrevsfiske Stickan prova
tappa många fiskar grova

Mora måste Lars besöka
för att krekförrådet öka

Nils en dag till Stockholm for
under namnet "Lille bror"

Otur hade Sven med grisen
Lamm från Dahlströms klara krisen

Pönera att Stranna stänger sitt kök
va nu då? - är det nån vink om påök?

R - vad skall det tjäna till
skriv med K om du så vill

Sisträsk, by i lappländskt fjäll
drömmer mor om varje kväll

Temester-regn - Vart tog det vägen?
alla frågar helt förlägen

Uljorven heter nu brevbärarn
inget kaffe mer förtär han

Vetan huvud blev vår kål
Viksjöns vatten den ej tål

Wäxthus för tomater greja farsan
där han klättra kring som Tarzan

X - det bästa man kan hitta
när man sätter sig att tippa

Yxan far ej mer behöver
nu har vedben svämmat över

Z - används ej så tätt
att skriva det är inte lätt

Åmor bryter Åke av
köper nya mest var dag

Äntligen Eriks flyttat har
ingen minns när sist det var

Önska nu varann God jul
och för övrigt - ha det kul

FÖRFATTARE: "MURKLAN"

SENSATION!!!

Vinnertävling

jätteformat

På
Stranna.

Start:

julafton omedelbart etter grytdoppet.

tävlingen pågår utan uppehåll
till kalsoppedags på juldagen.

Högsta vinsten:

Fullriggare (se nedan)

byggd av mästare byggaren

Anders Åkesson

Svältnöjden

Övernattning i
hypermodern igloo
med inbyggd julgran.

Från

Vid en släkträff som höllits i Bänkås i juli månad, besöktes ett gammalt båtsmanstorp och varjehanda saker vändes och beträttades av nämnda släkt, varvid en broder till Bänkåstorpens släpade fram en gammal spark och ställde den mitt i det vildvuxna gräset. Därefter placerade han två av sina släktingar på densamma för att plåta trenne kort. Dessa

K O R T

har på något mystiskt vis F Ö R K O M M I T

och den som kan lämna närmare upplysningar om dessa bedes vända sig till:

Kanonfotograf E. Östlund
Borås. Tel. 033/113782

HITTELÖN I FORM AV GRATIS-
FOTOGRAFERING UTLOVAS

TACK

EN LÅNG KARAVAN AV BILAR TOG KURS NORRUT OCH UPP EMOT MEDELPADS BUSH PÅ BÄNKÅS DET ORDNATS FÖR SOMMARFEST SYSKONEN KOM FRÅN ÖST, SYD OCH VÄST

TORPAREN SJÄLV MED BARNA OCH FRUN HAN ORDNA PARKERING PÅ GÅRDENS TUN DET DUKADES FRAM-DET BULLADES UPP GÄSTERNA RAPA - FARSAN SA "HUPP.."

PÅ VÄGGEN HÄNGDE LÖPSEDLAR I RAD TORPARN FÅNGAT SIN SLÄKTS SÄRDRAG FESTEN DEN PÅGICK I DAGARNA TVÅ SÖMN GAVS EJ TID ATT TÄNKA UPPÅ

VI BUGAR OSS FÖR VÅR TORPARFAMILJ OCH ANDRA SOM ORDNAT DENNA KADRILJ TILLÅT OSS BARA ATT TON NU TA OCH SAMLAS UTI ETT HÖGSTÄMT - HURRA

Lyssnanden

DET ILLVILLIGA RYKTE SOM GÖR GÄLLANDE ATT MITT HUVUD SKULLE HA SVÄLTT PÅ GRUND AV HÖSTENS HÖGA LUFT-FUKTIGHET ÄR OSANT. ANLEDNINGEN ÄR EN ANNAN.

"Omskolnings-
studerande"

Kunskaper

EFTERLYSNING

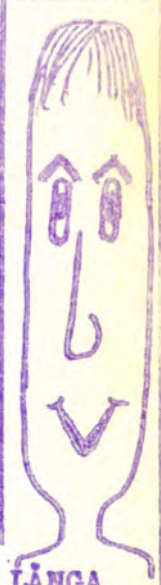
Den potatisplockare som tjänstgjorde hos mig i höstas ombedes ta kontakt med under-teknad, för att utreda frågan var potatisen tog vägen.

TORPARN

Upplysningar

Under nästkommande sommar anställs ett stort antal OGRÄSPLOCKARE vid mitt torpställe. Vana i arbetet räknas som en merit.

Svar till
"OGRÄSETS FIENDE"
d.t.k. f.v.b.

Väl sälj

GEDIGNA
KUNSKAPER I KEMI
SÄLJES TILL HÖGSTBJUDANDE
Svar till "ELSY"

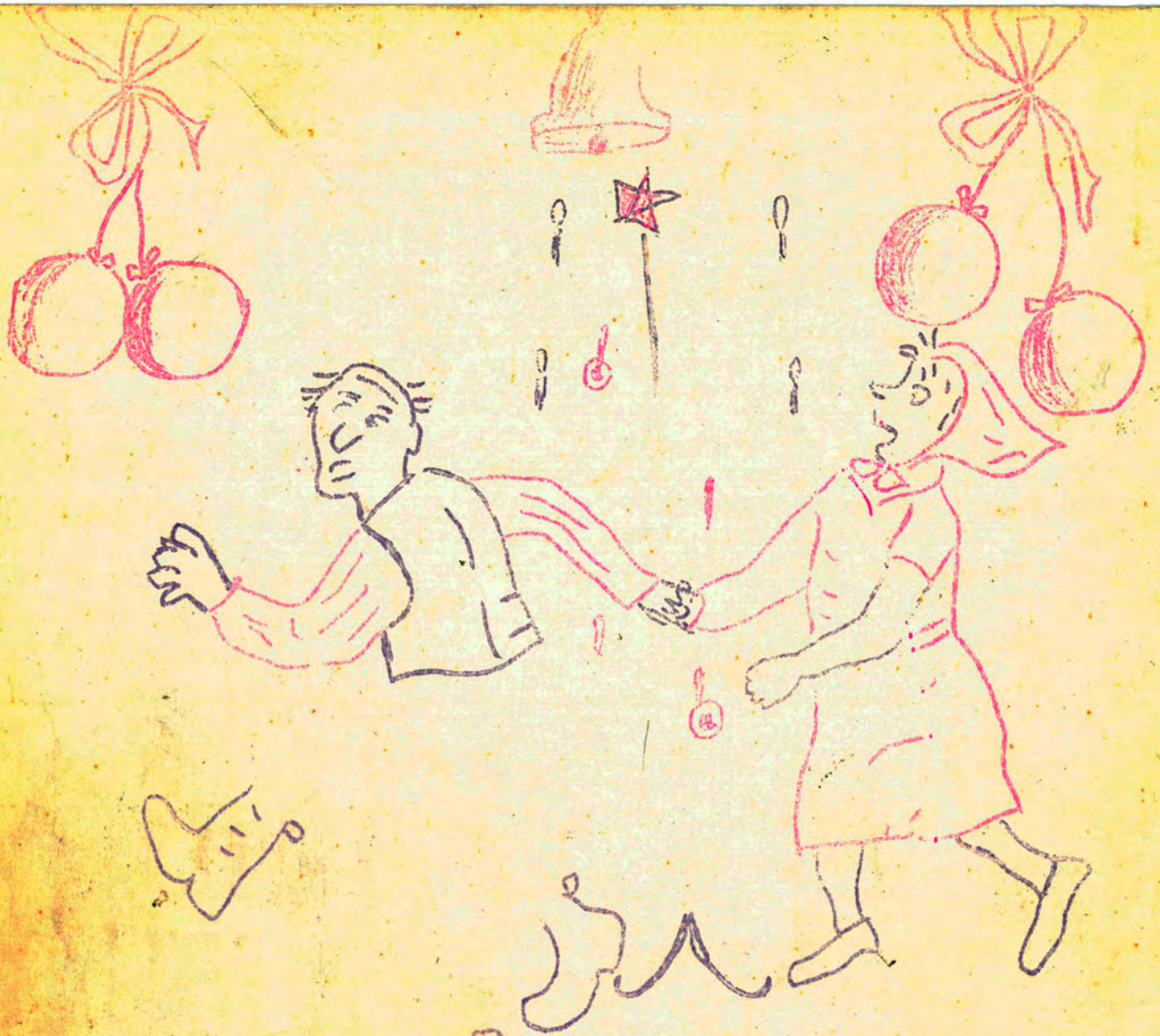
SÅ HÄR LÅNGA
I ANSIKTET
BIEV DE FLESTA
NÄR DE FICK
VETA ATT STIG
GIFT SIG

Målarpenslar

MÅLARPENSLAR
i parti och minut
köpes av Stig Öst-
lund, utan prut..
RING
MOTALA TIDNING

Plussvåkande

ARBETE
söktes i boråstrakten.
Helst på Västgöta-
Demokraten. Svar till
signaturen
"FÖLJA JOHN"
Motala Tidning f.v.b.

JUL PÅ STRANNA

Nu ä dä jul igen
men ingen kommer hem
och dansar mä oss omkring grana

Nu ä dä jul igen
men ingen kommer hem
nej, ingen utav alla barna

Men snart är julen slut
å granen bäres ut
då kommer ju det nya året

Då finns dä hopp igen
att någon kommer hem
då slaktar vi det gödda fåret

